

men det Budget, vi have vedtaget, og de Statsskatter, vi nu staa overfor at vedtage for at bringe Ligevægt i Budgettet, ere ikke for 1912—13, men Talen er om et Normalbudget, der staaer som Normen for mange Aars Budgetter. Det har jeg ogsaa flere Gange hævdet, og Ministeren har selv fremhævet i det andet Ting som lysende Momenter, at Bevillingerne baade til Christiansborg Slot og til Banegaarden og til Dobbeltsporet paa Fyn m. m. skulle falde bort i Løbet af ganske kort Tid. Men saa maa jeg dog have Lov til at fremhæve det samme, som Ministeren selv har fremhævet i det andet Ting. Det vil jeg bede ærede Medlemmer se efter paa Spalte 70 i Folketingstidende.

Arveafgiften, fastholder den ærede Minister, er en daarlig Skat. Det havde været ganske overordentlig heldigt, om Ministeren i 1908 havde haft samme Anskuelse om denne upaalidelige Skat, at naar den en Gang naar det Beløb, som var forudsat ved dens Vedtagelse, vilde det være en Tilfældighed, vi ikke kunne regne med, saa havde vi maaske kunnet beholde de gode gamle Finanstoldskatter, og saa havde Ministeren ikke i Dag været i det Tilfælde at maatte sige det modsatte af, hvad han sagde den Gang.

Naar det ærede 9de kongevalgte Medlem (Falbe-Hansen) kritiserede den af mig ved første Behandling af disse Lovforslag dragne Sammenligning mellem Statsskatterne i de forskellige Lande, kan jeg kun gentage, at disse Tal ere producerede af Statistisk Bureau og reproducerede af den højtaerede Minister i det andet Ting, idet de endogsaa, saa vidt jeg husker, ere aftrykte som Bilag til Betænkningen. Det drejer sig ikke om 25 pCt. af de direkte og indirekte Skatters samlede Beløb, men om 25 pCt. af Statens samlede Indtægter, hvilket gør en ikke uvæsentlig Forskel. Saaledes er det fremstillet for os, og Finansministeren har netop loyalt og lige ud sagt, at herefter vilde vi faa de højeste direkte Skatter, idet Tyskland kom en lille Smule under os, saa jeg synes, vi maa have Lov til at støtte os til saadanne fra Statistisk Bureau givne Oplysninger, som ere gengivne i det andet Ting af Regeringen, og som i øvrigt angik noget andet, end det ærede Medlem gjorde gældende, nemlig Forholdet mellem direkte og indirekte Skatter, thi de angik de direkte Skatter sammenlignet med Statens samlede Indtægt og Procenten af de indirekte Skatter ogsaa under

Henblik til Statens samlede Indtægter. For Resten er jeg, som jeg allerede sagde i Lørdags, enig i, at det ikke frembyder megen Interesse at sammenligne vore Forhold paa et enkelt Punkt med andre Landes, naar vi maaske paa saa mange andre beslægtede Punkter ere ganske forskellige fra dem.

Dalsgaard: Da jeg første Gang, jeg havde Ordet, fattede mig meget kort, haaber jeg, at det høje Ting nu vil tilgive mig, at jeg gør en ganske kort Bemærkning til det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal). Jeg har megen Agtelse og Respekt for det ærede Medlem, ikke fordi han har siddet her i Tinget i 30 Aar, som han mindede om et Par Gange, thi jeg har siddet her i Rigsdagen i 29, og det ene Aar, han har siddet der mere end jeg, kan ikke bringe mig paa Knæ for ham, men fordi jeg anerkender hans store Indsigt og Dygtighed. Jeg lytter derfor altid med Opmærksomhed til, hvad det ærede Medlem har at sige, og jeg lyttede ogsaa opmærksomt til hans Udtalelser i Dag. Jeg blev meget glad, da jeg hørte, at han mente, at vi kunde faa en god Balance — som ogsaa han erkendte, vi skulde have — uden nye Skatter, thi det var unægtelig det mest tiltalende for os alle, hvis det kunde lade sig gøre at faa en god og forsvarlig Balance uden forøgede Skatter. Det ærede Medlem henviste i saa Henseende til nogle Udtalelser, som han havde fremsat i Finanslovkommissionens Betænkning, Side 43. Jeg har nu set efter, hvad der staaer der, og jeg ser da, at en af de Veje, ad hvilke det ærede Medlem særlig vil skaffe os nogle Millioner, er Besparelser paa Militærudgifterne. Det ærede Medlem skriver der bl. a.: „En Forandring af dette Forhold — d. v. s. Udgifterne til Militærvæsenet — vil være absolut nødvendig, og en Nedgang her paa flere Millioner Kr. aarlig vil meget godt kunne forenes med Opfyldelsen af vor Pligt som neutral Magt“.

Det undrer mig ikke saa lidt at se, at det er ad den Vej, det ærede Medlem vil skaffe væsentlige Besparelser, thi det forekommer mig, at er der nogen, der ikke har Ret til at anvise Besparelser ad den Vej, saa er det Medlemmerne af Forsvarskommissionens Flertal, hvoraf jo det ærede Medlem var et meget anset og indflydelsesrigt Medlem. Thi Forsvarskommissionens Flertal indstillede at bevilge, saa vidt jeg i Øjeblikket husker, et endog